

SPEJDERNES MAGASIN

NR. 8

JUNI

1932

FORAARSNYHEDER 1932

Forlang
vort nye,
illustrerede
Katalog.

Lembckes Friluftsudstyr

A/s VILH. A. MEILSØE
Farveri og kemisk Tøjrensning.

Fuglebakkevej 111. Telef. Taga 3838.
Jagtvej 19. Telef. Taga 1657.

Spejderne 10 pCt. Rabat.

Statsanstalten for Livsforsikring

NØRREBROS CENTRALTRYKKERI

FORENINGSARBEJDE - KORT
REKLAMER - - - KVERTER
- UGE- & MAANEDSBLADE -
- SKEMATISKE ARBEJDE -

NORA 451

Salg til Private
direkte fra Fabrik.

Guld-, Sølv- & Tinvarer

Ægte og uægte Bronzevarer
efter kunstnerbeskyltede Modeller.

W. GREEN, Sølvmed,
Kobmagergade 25-27, 2. Sal.

Spejderne bør sikre sig i:

„DEN BORGERLIGE SYGE-HJÆLPEKASSE“

Frit Lægevalg - - Højeste Ydelser - - Laveste Kontingent.
Hovedkontor. Vesterbrogade 65, Tlf. Eva 1151.

Filial: Spejdernes Magasin's Annonceexp., Ingeniør Helmarth, Kalvebod Brygge 2¹¹. Byen 8630.

Medlemmer optages indtil 70 Aar uden Lægeundersøgelse, uanset Aarsindtægt.
Ring eller skriv efter Prospekt eller Repræsentant.

SPEJDERNES MAGASIN

UDGIVET AF DET DANSKE SPEJDERKORPS

16. AARG.

JUNI

1932.

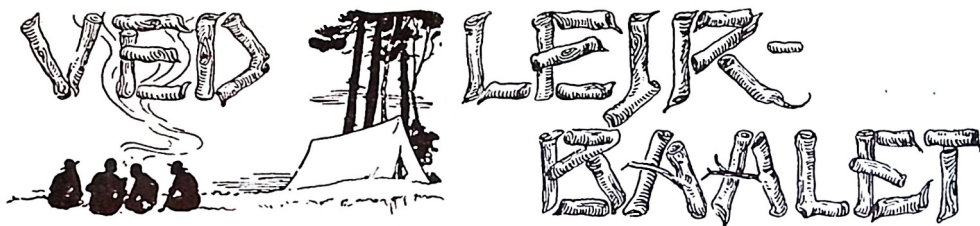
Verdensspejderchefens Radiotale til de skandinaviske Spejdere paa Sct. Georgsdagen.

Paa Dansk ved Poul Boisen.

„Hvorfor lod Gud Krigen finde Sted?“ er et Spørgsmaal, som mange har stillet. Var det ikke, fordi han maaske ved at lade alle Nationer gennemgaa denne frygtelige Læretid tydeligt vilde vise os, at vi ikke lever vort Liv i den rette Aand. Det synes, som om vi europæiske Nationer, til Trods for vor høje Oplysningsstandard og til Trods for, at Kristendommen har været vor Religion i snart to Tusind Aar, kun har formaaet at tilegne os en ydre Fernis af Kultur og kun dyrker vor Religion i Teorien i Stedet for at øve den i Praksis, og at vi stadig under den tilsyneladende glatte Overflade lader os lede af primitive, barbariske Instinkter. Vi ejer ikke den rette Aand. Nationernes Forbund er blevet dannet for gennem sin Stræben efter at fremkalde en nøjere Forbindelse og et bedre Samarbejde imellem Landene at arbejde frem mod denne Aand og at forhindre en Gentagelse af Krigen. Hvor beundringsværdige end disse Bestræbelser er, er det ganske indlysende, at Forbundet ikke formaar at virke fuldt og helt efter sin Bestemmelse, medmindre det understøttes af Nationernes egen Fredsvilje. Som Forholdene i Øjeblikket er, tager hver Nation først og fremmest Hensyn til sine egne Interesser, og i Kapløbet om Førstepladsen og hine Interessers sejrriige Fremgang kan hver Nation ikke andet end følge sig skinsyg paa sine Konkurrenter og betragte deres Gøren og Laden med Mistænksomhed. Det er denne Skinsyge og Mis-

tillid, der danner Krigens Grundlag. Dersom vi ønsker Fred, maa vi da i Stedet for Misundelsen og Mistænksomheden lade en gensidig Tillid og en fælles Næstekærlighed faa Plads i vort Sind. Dette kan kun ske ved, at hver Nations enkelte Medlemmer opdrages i en saadan ny Aand. I Dreng- og Pigespejderbevægelsen i de forskellige Lande er dette just vort ledende Motiv, der skal danne et Supplement til det Arbejde, der gøres i Kirken og Skolen. Gennem denne Bevægelse danner de forskellige Nationers Ungdom, som stræber efter det samme Pligtens Ideal mod Gud og Næsten, et vidtforgrenet Samfund, som allerede er ved at fremkalde hin Venskabets og Kammeratskabets Fællesfølelse. Dette understøttes og styrkes i høj Grad gennem Brevveksling og personlig Kontakt. Bevægelsen er endnu ung og forholdsvis begrænset, idet den ialt kun omfatter cirka tre af Jordens mange Millioner Mennesker, men den er i hvert Fald et Skridt i den rigtige Retning, og den vokser hastigt. Man kan ikke vente, at der skal ske en pludselig Forvandling, men da Nationer, som oftest er placeret efter Raceejendommeligheder, vilde det betyde endnu et Skridt vundet, om de, der er forbundet ved fælles Racepræg, vilde danne Statsgrupper, forenet gennem Fællesfølelsen. Lad os som Eksempel nævne jer i de skandinaviske Lande. I besidder allerede af Naturen mange af de Egen-

(Fortsættes Side 17.)

Divisionsturneringerne

er til Ende, og de Troppene, der vandt, har utvivlsomt fortjent at vinde. Lad os ønske dem til Lykke, Troppene og deres Patruljeførere, for det er jo Patruljeførerne, der er det afgørende ved en Turnering efter Patruljesystemet. Og lad os dernæst gaa over til næste Punkt paa Dagsordenen, og det er

Sommeren,

som er kommet dejligt tidligt, grøn og varm i Aar. Nu er Tiden inde for de større Spejdere til at vise deres Træning og fysiske Styrke. Alle-rede mange Steder har man trænet til Bælte-pladerne for Vandring, 45 km, 60 km, og der er vel endda dem, der duer til mere end det. Men Sommerlejrene er dog det bedste af det hele. Nyd Lejrlivet, men dyrk det som Spejdere. Alle I, der har faaet Lejr paa af jeres Tropsførere, vis, at I ogsaa er værdige til den Tillid, som ikke alene Tropsføreren, men alle Landets Skovejere viser jer, fordi I er Indehavere af et Lejrpas. Vi Spejdere tager Ansvaret for det, vi gør, det er Mands Kendetegn, at han aabent tager Ansvaret for alle sine Handlinger, gode eller daarlige. Giv Ejeren af jeres Lejrplads et Klagekort, saa han frit bagefter kan udtale sig til Korpset, hvis han har noget at klage over.

Vandrer-Herberger.

Paa en Vandretur kan det være afvekslende og morsomt for en Nat eller to at overnatte i et Vandrerherberg. Der er her i Danmark omtrent 150 Herberger, som staar aabne for Spejdere. Jeres Tropsfører kan løse Vandrepas for hele Troppen for ialt 3 Kroner, og hvis I rejser et Par Stykker sammen, kan I hver faa Vandrepas for 2 Kroner. Det giver Ret til at benytte samtlige Herberger i Danmark, Norge, England, Skotland, Holland, Belgien, Frankrig, Schweiz, Ungarn og Letland. I København kan man ikke slaa sit Telt op, saa de Spejdere, der har Lyst til at se Hovedstaden, maa skaffe sig Natlogi paa anden Vis.

Danmarks største Vandrerherberg

findes i København. Det svømmer midt i Kø-benhavns Havn og er Øresundsdamperen „Gefion“.

Som I ser af Fotografiet, er det et stort Skib, og det har Plads til 100 liggende Gæster. Det vil være en ekstra Oplevelse at bo ombord paa Skibet for alle Københavnerfarere i Sommer.

Fortegnelse over samtlige danske Vandrer-Herberger faaes paa Korpsets Kontor for 25 Øre, og den indeholder alle mulige Oplysninger om

Vandrerherberget „Gefion“.

Antal af Senge, Kogesteder og Pris for Overnatning. Prisen varierer fra 25 til 50 Øre pr. Nat.

En dansk Spejder

er Redaktør af Verdens største Spejderblad for Tropsførere. Det er Vilhelm Bjerregaard, der var Spejder i Aarhus og København, som nu er Redaktør af det amerikanske Førerblad „Scouting“, der udkommer i 190,000 Eksemplarer. Vilhelm Bjerregaard er for Tiden i Danmark paa Besøg og benytter Lejligheden til at hilse paa gamle Spejderkammerater.

Det er ganske morsomt at tænke paa, at det er en dansk Spejder, som er med til at uddanne Fører i Verdens største Spejderland.

Marselisborglejren.

Der har endnu ikke meldt sig en Trop, der vil repræsentere Korpset i F. D. F.s store Lejr 16.—26. Juli. Er der ingen, der har Lyst?

God Lejr!

Ved Skovdammen

En tidlig Morgen i Juni Maaned gik jeg ud i Skoven for at studere Dyrelivet ved Skovdammen. Da jeg kom derud, dannede jeg mig et Skjulested i det høje Græs ved Bredden af Dammen og havde derfra et udmærket Udsyn over Dammen og et Stykke af Bredden, hvor jeg havde mit Skjulested. Solen var allerede oppe og kastede sine Straaler paa Træerne paa den anden Side af Dammen. Mit Skjulested laa endnu

Et Raalam. (Harry Hansen fot.)

i Skygge, en Ting, der var meget behagelig, da det allerede var godt varmt. Til venstre for mig løb en lille Bæk ud. Paa begge Sider af den voksede et Mylder af Blomster, Eng-Nellike-rod, Forglemmigej, Milturt, Mjødurt, Baldrian o. s. v. Rundt omkring mig paa den ret fugtige, sumpede Grund voksede Elletræer og Pile. Til højre i Dammen, omtrent helt hen til mit Skjulested, stod Tagrør, og blandt dem glimtede hist og her et Brudelys. Øvre paa den anden Side stod Bøge med lysegrønt Løv og.....

Men jeg blev pludselig afbrudt i mine Betragtninger af Naturen ved en svag Kvinden inde fra „Rørskoven“ og opdagede en lille Fugl, graa paa Ryggen, lysere under Bugen, der smuttede om derinde. En Gang imellem svang den sig i et lille Kast op i Luften, kvadrede livsglad og forsvandt igen i Rørtykkningen (det var en Rørsanger).

Lidt efter kom der en Vandhøne, fulgt af 8 Unger, ud af Rørene; den spejdede ængsteligt, men da jeg forholdt mig ganske roligt, kom den dristigt med sine Unger lige forbi mit Skjulested. Selv om de ikke var klædt i saa smuk en Fjerdragt som saa mange andre Fugle, men kun var ensformige graa, var de nu alligevel søde at se paa. I det samme kørte der nogen forbi i en Vogn. Vandhønen og Ungerne forsvandt med det

samme, idet de dykkede under med smaa Plump.

Idyllen var altsaa for en Tid ødelagt. Kun Insekterne forblev uforstyrrede. En fed Græssværmerlarve krøb op ad et Straa, der bøjede sig under dens Vægt. Da den naaede Toppen, hang den og gyngede lidt. Et pludseligt Vindstød satte Straaet i vældige Svingninger, og Larven dumpede ned og forsvandt i det høje Græs. — Over Dammen kom en stor Myg, et Stankelben, svævende og landede paa et Græsstraa; men i det samme blev den overfaldet af en Gede ham, og nu begyndte en Kamp paa Liv og Død for Myggen, som dog snart blev overmandet. Gede hamen bed under stadig Modstand fra Myggens Side Vinger og Ben af den, og da det var besørget, fløj „Røveren“ af Sted med sit fede Bytte.

En Aurora fløj netop over Bækken; men i det samme for en graa Klump ned paa den, greb den og fløj op paa en udgaaet Gren med den. Klumpen var en graa Fluesnapper. Den pillede Vingerne af Sommerfuglen og aad Kroppen. Det eneste Vidnesbyrd om, at der

„Ved Skovdammen.“

havde været en Aurora, var nogle hvide og gulrøde Vinger.

— Det var efterhaanden blevet uhyre varmt. Jeg lukkede mine Øjne og vilde slibe mig en lille Skraber. Før jeg sov, sagde jeg til mig selv, at Poul Møller i Sandhed har Ret, naar han siger:

Aldrig af Bøger og maledes Blade

kan du begribe den store Natur.

Fuglen maa høres i Skov, under Blade,

mat er dens Sang, naar den fængsles i Bur.

„tg“.

Proviantering i Lejren

Af Læge J. C. Heuch.

En af de vigtigste Betingelser for en god Lejr er, at Provianteringen er forsvarlig. „Uden Mad og Drikke duer Helten ikke“. Er Kostspørgsmaalet ikke i Orden, faar Spejderne hverken Kræfter eller Humør til rigtigt at tage fat paa Lejrprogrammets Opgaver.

Maden skal være nærende, sund og ikke for dyr. Ernæringsfysiologer har fundet ud af, at en 14 Aars Dreng, der er i Virksomhed det meste af Dagen, bruger ca. 1700 Kalorier i et Døgn, d. v. s. 60 Gram Æggeghvidestof, 280 Gram Sukkerstof og 30 Gram Fedt; men desuden skal Kosten indeholde Vitaminer, der er særlig vigtige i

Madlavning.

Vækstperioden, og Smagsstoffer og Salt, for at Maden kan være appetitvækkende.

Æggeghvidestof indeholdes i Æg, Smør og Kød, Fedtstof i Margarine og Mælk, Sukkerstof i Mel (Brød og Grød), Sukker (Marmelade, Saft, Rosiner), Frugt og Grøntsager, Vitaminer i Smør, Tomater, Gulerødder, Ærter, Kartoffler, Spinat, Æg og Citron, Smagsstoffer i Løg, Soya, Sky, Tilsætning, Krydderier og Salt. Uden Vitaminer er Frankbrød, Wienerbrød, Sukker, Plantemargarine og Konserves.

Nu er det saadan, at den frit valgte, dagligdags Kost indeholder omtrent de fornødne Mængder af de forskellige Stoffer, saa hvis man holder sig til den, behøver man ikke at overveje, om man vil være „Bøft“, „Banan“ eller „Hindhedning“. Hvis man lægger mest Vægt paa Brød, Grød, Kartoffler, Mælk, Grøntsager og Smør og Margarine blandet, og nøjes med én Kødret om Dagen, faar man en sund, billig og nærende Kost.

Kostskemaet bør i Hovedtrækkene lægges før

Lejren, ogsaa for at Prisen for Lejren kan udregnes nøjagtigt. Spis 3 Hovedmaaltider i Døgnet: Morgenmad Kl. 8, Middag Kl. 12, Aftensmad Kl. 18. Beregn desuden et lille Lejrbaalstraktement:

Kaffe og Franskbrød med Smør, Marmeladeklemmer eller Frugtgrød. Morgen—

Aftenforplejningen beregnes pr. Mand pr. Dag saaledes: 75 Gram Havregryn, 60 Gram Margarine (Smør), 30 Gram Ost, 50 Gram andet Paalæg, 100 Gram Sukker, 100 Gram Marmelade, 6 Gram The, 300 Gram Rugbrød, 200 Gram Sigtebrød og $\frac{1}{4}$ Liter Mælk.

En Middagsturnus kan f. Eks. være:

Risvandgrød med Æblemos, kogt Kød med Ris og Karry.

Hakkebøf, Stikkelsbærgrød.

Kærnemælkskoldskaal, Medisterpølse.

Sagosødsuppe, Frikadeller.

Rismelsgrød, Karbonåde.

Citronsuppe, bajerske Pølser.

Denne Kstseddel kan gennemføres for ca. 1 Kr. pr. Dag pr. Mand og tilfredsstiller alle Krav.

Middagsturnus maa kunne varieres efter, hvad der kan faas hos de Handlende eller paa Gaardene, om der er let Adgang til friske Varer, eller der maa provianteres for flere Dage ad Gangen. Man bør have en fast Kok, der hver Aften konfererer med Lejrlederen, som skriver Bestillingsseddel paa letfordærlige Varer, der hentes straks om Morgen, saaledes at der normalt kun gaar Bud efter Varer en Gang dagligt.

Alle holdbare Varer købes saavidt muligt paa een Gang ved Ankomsten til Lejren, f. Eks. Te, Kaffe, Sukker, Marmelade, Mel, Krydderier, Kartoffler, Gulerødder. Køb altid i de bedste Forretninger og vær særlig forsigtig med Kød (altid 1. Klasses), Fars, Pølser, Konserves, Mælk. Opbevar de letfordærlige Varer i Kælder eller Spande med Laag i rindende Vand. (Kød helst stegt). Gem ikke Rester af disse Ting længere end 1 Døgn; brug Resterne til Paalæg eller til et ekstra varmt Maaltid, f. Eks. Biksemad, Hachis eller Lobeskoves til Aften. Opbevar Fødevarerne i rene Beholdere; hold ekstra god Orden og Ren-

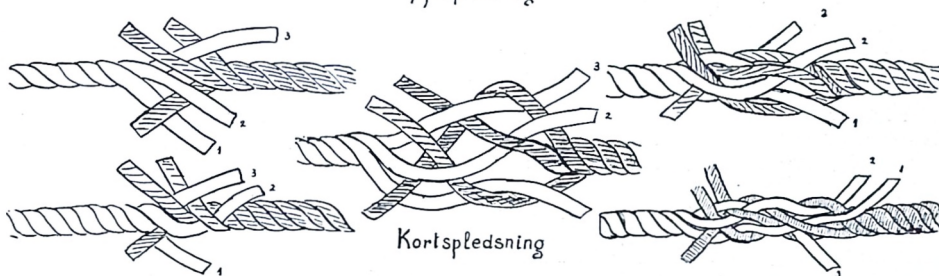
(Fortættes Side 11.)

Instruktions Tavle VII

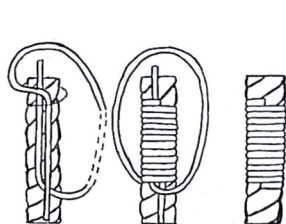
Spledsning, Besnøring og Takling.

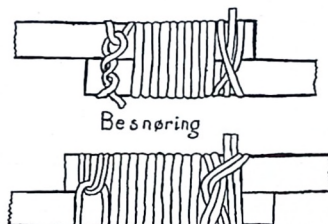
Øjespedsning

Kortspedsning

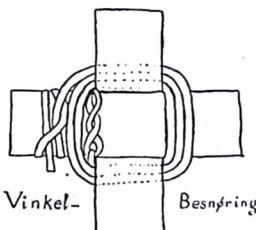
Takling

Besnøring

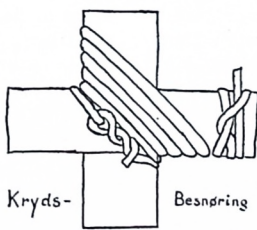

Endespedsning

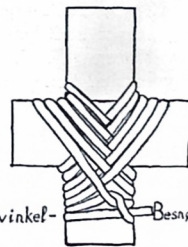
Vinkel-

Besnøring

Kryds-

Besnøring

Krydsvinkel-

Besnøring

Lidt om

Gøgens Liv.

Af Verdensspejderchefen.

For nogle Aar siden gjorde Mr. Edgar Chance en ny Jagttagelse af Gøgens Liv.

Mr. Chance deltog i en af de første Spejderleje, der har været, og lærte os dengang mange interessante Ting om Fugle; senere har han fortalt mig følgende, som sikkert vil interessere Spejdere.

Man har ofte set Gøge, der bar et Æg i Næbbet, og man antog derfor, at Gøgen lagde sine Æg paa Jorden for bagefter at flyve hen med dem i en anden Fugls Rede, i Haab om, at det skulde blive ruget ud dér, uden at det opdagedes, at der var blevet et Æg mere.

Men Mr. Chance opdagede, at det Æg, som Gøgen fløj med, ikke var dens eget, men et, den havde stjaalet fra en eller anden Rede for at gøre Plads til sit eget. Han beviste det ved at tage Fotografier af Gøge i det Øjeblik, hvor de stjæler Ægget.

Det er meget vanskeligt at fotografere en Gøg paa en Rede; Mr. Chance gjorde det paa følgende Maade:

I véd, at Gøgen overvintrer i Afrika og kommer tilbage til Europa i April og altid til det samme Sted. Hungøgen leder nogle Reder op, som den kan lægge sine Æg i. Den bruger almindeligvis et bestemt Træ som Udkigssted, hvorfra den udspejder Fuglenes Bevægelser; herfra flyver den saa hen paa Stedet og ser paa Lokalteterne.

Æglægningen.

Ved at følge Gøgen i Kikkert kunde Mr. Chance fra sit Skjulested se 60 Reder, hvoraf de 57 var Englærkereder. En anden Naturiagttagere har i den sydlige Del af Landet set en Gøg, der undersøgte 90 Reder, som alle var Sangfuglereder.

Naar Gøgen skal lægge et Æg, sidder den i sit Træ og stirrer stift paa den Rede, som den har i Sinde at bruge; til Tider kan den vente i Timer. Saa flyver den hen paa Reden, tager et Æg i Næbbet, lægger selv et og, naar den er kommet tilbage, æder den det stjaalne.

48 Timer efter gør den det samme med en ny Rede. Den lægger almindeligvis en halv Sneg Æg, men Mr. Chance saa sidste Aar en, der lagde ikke mindre end 21.

Nu spørger man, hvordan han kunde filme

Fuglen netop under Æglægningen. Det var meget let, naar man betænker, at den sidder længe i Forvejen og stirrer paa den paagældende Rede, og at det er nøjagtig 48 Timer efter, at den har lagt det foregaaende Æg.

Derfor kunde Fotografen gemme sig, sine Filmsapparater og endda flere af sine Venner ganske tæt ved Reden. Præcis til Tiden kom Gøgen og gjorde alt lige for Øjnene af dem.

Den brutale Gøgeunge.

Ved Hjælp af Filmsapparatet er Mr. Chance i Stand til at give os nøje Viden om Gøgens Liv, for han har Billeder af Gøgeungen i Reden sammen med sine Sengekammerater, de smaa Englærker.

I to—tre Dage efter Udrugningen har Gøgeungen endnu ikke Øjnene aabne, men allerede før den kan se, har den faaet skubbet sig ind under sine Plejesøskende og kaster dem ud af Reden, ligesaa snart den opdager dem ved Siden af sig.

Det mærkelige er, at Lærkemoderen, i Stedet for at blive vred over denne Fredsforstyrrelse, helt glemmer at tage sig af sine egne Unger udenfor Reden, men helliger sig Gøgen.

Inden ret længe er Gøgen dobbelt saa stor som Fostermoderen, og begge Forældre har fuldt op at gøre med at tilfredsstille den graadige Røver.

Naar Gøgen er blevet saa stor, at den næsten kan forlade Reden, er det et komisk Syn at se dens Moder sidde paa Skulderen af den, medens den lader en Orm falde ned i Gabet paa den.

Saa snart de gamle Gøge har set, at deres Unger bliver godt plejet, flyver de i Juli—August Maaned tilbage til Afrikas Sol og Varme.

Det vidunderlige er, at de unge Gøge, der i Løbet af Sommeren har faaet Styrke til at flyve, faa Uger senere flyver mod Syd over Land og Sø. Det maa være en Kraftanstrengelse for dem, men de véd gennem deres Instinkt, at de skal rejse, og — hvad der er endnu vidunderligere — de véd, hvor de skal rejse hen.

Basen-Powell 1. Blækk

Omkring Lejrbaalet.

Nu kommer den Tid, hvor vi ofte efter en dejlig Dag skal samles omkring det blussende Baal.

Der er sagt saa meget om Lejrbaalets Betydning og Skønhed. Baalet kan være en smuk Oplevelse, som kan være af Betydning langt ud over Øjeblikket, men jeg har været med til adskillige Baal, som er blevet komplet ødelagt af en saakaldt Underholdning.

Vi burde forberede vore Lejrbaal — specielt Underholdningen ved disse — med stor Omhu. Det lønner sig. Hvad er Formaalene med en Lejrbaalsunderholdning, kunde man spørge. Først og fremmest skal den hos Deltagerne skabe en Stemning — alvorlig eller munter, den skal ligesom kunne aabne Sindene for Indtryk, hvad enten det nu er Naturens Skønhed og Fred eller Førerens manende Ord, som skal finde Vej til Hjerterne. Dernæst kan Formaalet være at mere Gæster og andre interesserede Tilskuere og Tilhørere. — Mange ynder at opføre Sketch'er, „Shows“ og andre Forestillinger ved Baalet, men jeg synes, at dette mere hører hjemme ved en Opvisning. Dog vil en enkelt Sketch som oftest kunne glide naturligt ind i en god Underholdning. Her er et Forslag til en Lejrbaalsunderholdning, som nogenlunde skulde kunne tilfredsstille de foran nævnte Krav:

- 1) Fællessang („I alle de Riger og Lande“).
- 2) Canon („Stem nu alle i“).
- 3) Tropssangen eller Patruljesangen.
- 4) Peter fortæller en morsom Historie.

- 5) Hans synger Aakjærske Sange til Luthacompagnement.
- 6) En lille Sketch.
- 7) Erik læser (siger) et Digt af Kipling.
- 8) Fællessang („Jeg er Vandringsmand af Fødsel“).
- 9) Mogens spiller paa Occarino.
- 10) Føreren fortæller en god, alvorlig Historie.
- 11) Fællessang („En Spejder med Humør er ladt“).
- 12) Canon („Jeg gik mig ud i Lunden“).
- 13) Fællessang („I Morgenskær, i Middagssolen hed“).
- 14) Alle (ogsaa Tilskuere) synger „Der er et yndigt Land“.

— Jeg har med Vilje ikke nævnt „Raabene“, fordi disse som oftest indtager en altfor fremtrædende Plads i Lejrbaalsunderholdninger.

Men et enkelt Raab kan næppe skade.

Overdriv blot ikke.

Tage.

LANDSROVERSTÆVNET 11.-12. JUNI

I Tilknytning til Indbydelsen i sidste Nummer af Spejdernes Magasin fremkommer hermed detaillert Program for Stævnet:

Lørdag den 11. Juni: Ankomst og Anvisning af Lejrplads. Lejrbaal.

Søndag den 12. Juni: Kl. 7,30: Reveille. — Kl. 7,45: Toilette og Morgenmaaltid. — Kl. 9,15: Plaget hejsses.

Fra Kl. 9,30 til 16,00 vil der med ca. 1½ Times Frokostpavse blive Lejlighed til Diskussion, og endvidere vil Ove Holm, Tage Carstensen, Niels Brammer og Jens Hvass tale.

Paa Mødet vil følgende Emner blive drøftet: Rovernes Organisation og Samarbejde med deres udenlandske Kammerater.

Hvilke direkte Opgaver kan Korpsset stille Roverne.

Agitation for Spejdersagen.

Foredrag om vore Skove.

Paa Skitzen ses Hyttens Beliggenhed samt nærmeste Vej (ca. 20 Min. Gang fra Stationen).

I Haab om at se saa mange Rovere som muligt, ønsker vi jer alle velkommen til Stævnet.

Roverfører

William Hagemester, Slagelsegade 22, 2., Ø.

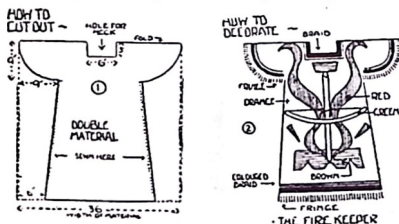

Lejrbaalsdragter

Af J. C. Cone. Oversat af Ritz.

Hold Raads - Ildens Mystik vedlige, bl. a. ved at bære Lejrbaalsdragter. — Denne lille Artikel siger dig, hvorledes du selv kan lave dig en Dragt og dekorere den med dit „Totem“ og Tegnene paa din Værdighed.

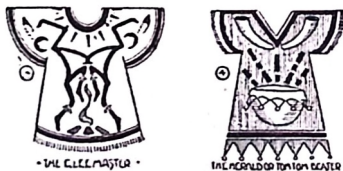
En enkel Lejrbaalsdragt kan meget let laves i Form som en Jumper eller Vams. Et Stykke Stof paa 2 m × 1 m vil være tilstrækkeligt til en middelstor Dragt. Fold Stykket paa Midten

og klip Halsaabning og Ærmer til, som du nu vil have det. Siderne syes saa sammen, som det er vist paa Fig. 1. Frynsen kan enten syes paa særskilt, eller Kanten af Stoffet kan klippes op og paa den Maade danne Frynse.

Stoffet.

Et gammelt, lyst Tæppe vil være udmærket; men da det jo er tungt, vil det maaske forøge

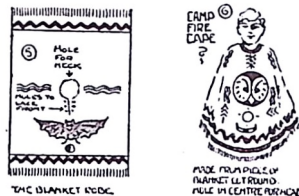

Vægten af dine Grejer for meget, i saa Fald, lav Dragten af Satin, der har en skinnende Overflade, eller andre lette, lyse og klare Stoffer.

Prydelserne.

Totem-Mærkerne og de øvrige Prydelser kan enten males direkte paa Stoffet eller klippes ud af andre farvede Stoffer og syes paa Dragten.

Sy ogsaa Kantebaand paa, det fremhæver Dragten godt. Glasperler kan du f. Eks. sy paa rundt om Halsaabningen. — Hvis I er flere, der vil lave saadanne Dragter, saa lav dem i forskellige

Farver, og klip Tegn etc. af de Stykker, der bliver til overs. Paa den Maade gaar der ikke noget til Spilde. Garneringer af Pelsværk, Læder, farvet Uld o. lign. kan anvendes med god Virkning. — I det følgende skal jeg give jer nogle Tips for Udsmykning af Dragter til Spejdere, der er særlige Hverv betroede.

Ildens Vogter.

Den Spejder, der ansvarlig for Baalet. Han maa paase, at det stadig brænder klart, og at der er rigeligt af tørt Træ parat. Lad hans Dragt

symbolisere hans Job ved at dekorere den paa Forsiden med Flammer, brændende Træknuder, en Bue og et Bor til at tænde Ild med etc., f. Eks. som I ser det paa Fig. 2.

Skjalden.

Han er ansvarlig for Lejrbaalsprogrammet, og maa altid være rede til selv at udfylde en Pavse,

VAND-POLO

Af Sid. G. Hedges. Oversat af Ritz.

Ved Fodbold er det af stor Vigtighed at lære at samle Bolden op, og ved Vand-Polo er det ligeledes noget af det første, Begynderen maa lære.

Med Undtagelse af Maalmanden maa ingen Vand-Polospiller røre Bolden med begge Hænder. Det gør, at det at løfte Bolden op for at kaste den, kræver en hel Del Erfaring.

Der er tre almindelige Maader, og det vil være fornuftigt at begynde med den letteste. Alt, hvad du skal gøre, er at anbringe din aabne Haand under den flydende Bold og saa raskt løfte den i Vejret. For at gøre det nemmere vil du opdage, at det er en Fordel at sænke den frie Skulder.

Den anden Maade at fange Bolden paa er en Smule mere vanskelig. Læg Haanden ovenpaa Bolden og pres den ned, giv saa pludselig slip, saa den springer op af Vandet. Drej hurtigt Haanden, saa du faar den under Bolden og spred Fingrene, du vil da faa langt bedre Hold paa den.

Den tredje Maade kræver en hurtig og behændig Udførelse. Anbring ligesom før Haanden ovenpaa Bolden, men denne Gang med spredte Fingre. Træk nu Bolden tilbage, til den er presset ind mod Armen, hæv pludselig Haanden og sænk Albuen, indtil Bolden er vipet bagover og nu hviler paa den opadvendte Haandflade.

Naar du har lært dette, vil vi gaa et Skridt videre frem og lære de forskellige Maader at kaste paa.

Vi tager først det lige, fremadrettede Kast. Husk, at alle Kast gøres, mens du svømmer. Idet du nu anvender den 2. eller 3. Maade at løfte paa, vil du have Bolden balancerende i Haanden ved

Siden af Hovedet, over Skulderen. Fra denne Stilling vil du være i Stand til at kaste den fremad med stor Kraft og Nøjagtighed. Du maa være meget omhyggelig med at holde Skulderen højt, da Armen ellers vil blive generet af Vandet, naar du kaster. Det er en Fejl, mange Begyndere begaar, at holde Skulderen for lavt, og saa bliver Kastet kun paa en 2—3 Meter. Den Højde, Skulderen skal hæves i, findes lettest ved at gøre nogle Forsøg.

Hvert Hold Vand-Polospillere bestaar af en Maalmand, to Backs, en Half-back, en Centre-forward og to Forwards, altsaa ialt 7 Spillere.

De tre mest anvendte Svømmemetoder i moderne Vand-Polo er Trudgeon, Crawl og Rygcrawl, saa hvis du vil drive det til noget i denne Sport, maa du beherske disse 3 Svømmemetoder til Fuldkommenhed. Trudgeon og Crawl anvendes til almindeligt Spil og til at bugsere Bolden, som da svømmer mellem Armene, ganske paa samme Maade som en Fodboldspiller dribler sig Vej frem. Rygcrawl anvendes, naar en Spiller vil tilbage til sin Plads uden at tabe Bolden af Syne.

Til at begynde med skal du ikke specialisere dig i en bestemt Plads, men prøve dem alle. De fineste Spillere kan ofte gaa ind hvorsomhelst. Studér derfor grundigt Taktikken og de forskellige Problemer, der kan dukke op paa alle Pladserne.

Maalmanden indtager som foran nævnt ogsaa i Vand-Polo en Særstilling, idet han alene maa tage Bolden med begge Hænder. Ganske som i Fodbold søger han at standse Skuddet og faa Bolden ned foran sig, inden han kaster den ud.

hvis der bliver Kludder i Arrangementet. Hans Dragt skal symbolisere Glæden, paa Fig. 3 ser I hvorledes.

Herolden.

Han paabyder Tavshed ved at slaa paa sin Gong-Gong eller Tromme, naar en ny Afdeling begynder, eller naar Skjalden annoncerer det følgende. Fig. 4 viser hans Dragt.

Tæppedragten.

Denne kan laves meget let ved blot at udskære et cirkulært Hul midt i Tæppet, og iøvrigt pryde det med paasyede Uldtegn (Fig. 5). — Paa Fig. 6 ser I en Lejrbaalskappe, den er helt rund, og i Midten er der klippet et Hul til Hovedet, og en Slide, der kan snøres foran.

Proviantering i Lejren.

(Fortsat fra Side 6.)

lighed i Køkken og Køkkensager. Glem ikke Køkkenes Hænder, Forklæder og Huer. En selv let Kolerinepidemi paa Grund af i Varmen fordærvede Fødevarer kan ødelægge en hel Lejr.

Ovenstaaende Vejledning gælder, som det fremgaar af Sammenhængen, for Proviantering i en Standlejr. I Vandrelæjr maa man klare sig paa en noget mere primitiv Maade. — Planen behandler Madlavning og Proviantering i en Tropslejr, men Principperne er naturligvis de samme for en Patuljelejr. Iøvrigt er det efterhaanden almindeligt, at hver Patulje laver sin egen Mad ogsaa i Tropslejr.

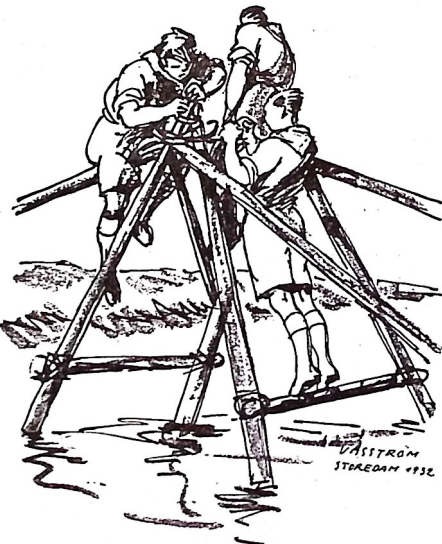
Red.

PAA HIKE MED UGLERNE

DEN FINSKE SPEJDERCHEF, Tegneren Eric Vasström, der i Paasken gennemgik den praktiske Del af det danske Gilwellkursus paa Store-dam, fortæller følgende:

Det var en mærkelig Fornemmelse at komme fra Sne og Is og fuldstændig nordisk Vinter ned til det smilende Foraars i Danmark. Ganske vist laa der Is paa Store-dam, og det var koldt, naar man om Morgen- en krøb ud af Soveposen. Men naar vi kom ud i Solen og fik rørt os og blev sat i Arbejde af Jens Hvass, fik vi Gilwellaspiranter hurtigt Varme i Kroppen, og vi fik ikke Lov at fryse, før vi om Aftenen krøb i Poserne igen. Om Dagen var der nemlig ikke Tid til at tænke paa Kulde eller Is. Det ene Arbejde afløste det andet.

Naar man sidder og tænker tilbage paa Dagene paa Store-dam, ønsker man sig derned igen. Tiden fløj, og

alle Oplevelserne kunde fylde en tyk Bog. Notesbogen med de hastigt nedkradsede Notater og Tegninger holder Minderne fast. Jeg tænker paa Hiken.

En anstrengende Dag for en ældre Herre! Det gjaldt om at hænge i og ikke sinke Kammeraterne! Hver maatte gøre sit til, at Patruljen klarede sig i Konkurren- ren som Nr. 1. Hiken begyndte en herlig Morgen med Træfældning. Økserne svingedes med Liv og Lyst, og det varede ikke længe, inden vi havde fældet saa mange Stammer, som Hesten kunde slæbe.

Saa begyndte Brobygning- gen. Vi var to Patruljer om hver Bro, og inden længe begyndte man at kunne se Kon- struktionerne træde frem af Virvarret af Reb og Gran- stammer. Det udleverede Tov- værk slog ikke til, saa vi maatte tage Tørklæder, Buk- seremme og Lommetørklæder i Brug. Endelig stod vort Mesterværk færdigt, og vi kunde alle klatre ud paa Broen for at underkaste den Belastningsprøven.

Den holdt!

Saa gik det hurtigt med at pille Sagerne ned igen, og vi fortsatte til andre Opgaver. Vi skulde finde nogle skjulte Papirlapper, hvorpaa der stod, hvor vi saa skulde hen. Vi var lige kommet til en Bro, hvor vi vidste, en Melding laa gemt, da vi opdagede en anden Patrulje. Stor var vor Glæde, da vi saa dem løbe forbi og forsvinde i Skoven. Saa krøb vi ned i Grøften, fandt Meldingen og før videre til den næste Melding, hvor vi indhentede den anden Patrulje. Hjælpsomme som vi var, fortalte vi, at de havde sprunget en Melding over. Vi fik et godt Forspring, da de maatte gøre omkring. Saa fortsatte vi. Vi asede og masede af Sted og naaede endelig „Stjernen“, hvor vi søgte efter næste Melding. Efter- haanden naaede de andre Patruljer frem, og ogsaa de gav sig til at søge. Forgæves! Vi var ved Maalet!

Gipssporingen, der blev filmet, føltes som en beha- gelig Hvile, hvorefter vi startede mod Hillerød. For at vi ikke skulde gaa og sove, fik vi Besked paa at

samle mange mærkelige Ting undervejs. Uglegylp var det sværeste. Endelig naaede vi Frederiksborg, men inden vi fik Lov at komme ind, maatte vi alle tegne en flere Hundrede Aar gammel „Hemmelighed“.

I den smukke Slotskirke, hvor Elefant- og Stor- korsridders Skjolde hænger, varmedes mit finske Hjerte ved at se, hvor Danmark har udmærket Fin- lands store Mænd.

Foran Leidersdorffs duftende Køkkenvinduer fik vi trætte Vandringsmænd nu Ordre til at fortsætte mod

den fjerne Bivuakplads, me- dens en Del høje Herrer gik ind for at nyde et lukullisk Maaltid! Saa infernalsk be- handler man Folk i Konge- riget Danmark! Jeg for mit Vedkommende blev uden for Konkurrencen stillet over for endnu en Prøvelse. Dødtret som jeg var, stod jeg plud- selig over for den lede Fri- ster. Han pegede paa Bilen med de bløde, fjedrende Hyn- der. „Sæt dig ind hos mig i Stedet for at slide dig op paa de sidste Kilometer,“ sagde han. Ja, saadan kan det gaa her i Livet.

Det var blevet mørkt, da vi kom til Bivuakpladsen i Skovbrynet, og nu gjaldt det om at gøre klar til Natten. Mellem et Par Graner byg- gedes Hytten, medens Lejr- balets Gløder lyste svagt. Vi tumlede rundt i Mørket for at finde Brænde og hængte i for at faa Hytten tæt. Imedens laa Kartoflerne indpakket i Gløder, og Bøfferne brunedes over Ilden. Dejgen æltedes paa en Sten og bagtes over Gløderne snoet paa en Pind. De første Resultater afleveredes til Jens, der erklærede dem for spiselige, og vi fik vore Points.

Der var varmt og godt i Bivuakken. Men den gry- ende Dag afslørede dog en Del Brist, for hvilke vi indkasserede vore Minus'er. Menneskearbejde er bryst- fældigt, i Særdeleshed naar det gøres om Natten. Men i Mørket ser det stolt ud!

Vi slog Hul paa Isen og vaskede os, besaa kritisk de andre Patruljers Bivuakker, og til Slut rensede vi

Pladsen og udslet- tede ethvert Spor af en Spejderlejr.

Paa Hjemturen traf vi ved Gravhøjen, som skulde tegnes, en særdeles mor- genduelig Herre, der ikke gjorde os Opgaven lettere. Han var sikkert indlagt af den vise Gilwelledelse, for at vi kunde vise, hvorledes en Spejder forholder sig over for anderledes tæn- kende. Jeg tror, vi bestod denne Prøve med Glans.

Jeg har her blot ned- skrevet et Par Episoder fra den lærerige og velorgani- serede Hike. Men Minderne knytter sig til alle de smaa Indtryk og det friske Kam- meratskab ude i Skov og Mark, der ej kan beskrives, men maa opleves. Paasken var een Samling af Ople- velse, lagttagelser og Kundskaber, der tilsammen gav et klart Billede af Spejdersporten og viste, at den, som Baden-Powell siger, ikke er en Videnskab, men Livet ude i Guds herlige Natur.

Der er meget mere at skrive om Indtrykkene fra hele Gilwell-Kursus'et, men allerede denne kortfattede Skildring af en enkelt Dag er blevet for lang. Jeg slutter derfor med en Hilsen til alle mine Gilwell- kammerater og en hjertelig Tak til mine gode Ven- ner i Det Danske Spejderkorps.

Eric Vasström

Til den finske Spejderchefs fornyelige Beretning kan føjes, at der sjældent paa Gilwell-Kursus har været en saa dygtig og interesseret Fører som Eric Vasström. Til Trods for sine ca. 45 Aar og sin høje „Rang“ i Hjemlandet tog han alle Strabadser og Ube- hageligheder med højt Humør. Det var ikke tilfæl- digt, at Vasströms Patrulje sejrede i Hike-Konkur- rencen, for en bedre Patruljefører end han kunde den ikke have haft.

Ugle.

DANNYS FLOK

Oversat af Aage Jørgensen.

(Fortsat).

„Men vi kender ikke Vejen,” sagde Jimmy.

„Vi vil slet ikke bryde os om at kende Vejen — det er mere spændende ikke at kende den,” forklarede Patsy med straalende Øjne.

„Saa gaar vi vild, og vi kender ikke Vejen hjem!”

„Nej vi gør ikke,” sagde Patsy, „for vi vil lave Spor hele Vejen; saa kan vi følge dem for at finde tilbage. Saadan gør Detektiver altid.”

„Maa jeg føre an?” spurgte William.

„Nej,” raabte Flokken, „lad Patsy være Fører.”

„Saa skal I gøre, lige hvad jeg siger,” sagde Patsy. „Det er meget vigtigt, at man adlyder Føreren, naar man er paa Detektivfærd.”

Han gik ned ad en lille, græsklædt Sti, der gik langs Fælleden. Han brækkede visne Bregnestængler af og lavede Pile af dem paa Vejen; alle Ulvene gjorde ligeledes, og det blev et fint Spor. Saa holdt Bregnerne op, men der laa graa Sten overalt. Ved hvert tiende Skridt lagde de en stor Sten paa Stien med en mindre ovenpaa.

De kom til Enden af Fælleden og var nu paa en Bivej. Jimmy skar nogle gode Kæppe, og med dem tegnede de Pile i Vejen. Undervejs talte Patsy om Detektiver og fortalte frygtelige Ting, der vilde have været uhyggelige, hvis ikke Klokken bare var halv tolv en Solskinsformiddag. William var meget interesseret. Hver Gang en Ulv lavede en god Pil, gik William tilbage for at forbedre den med sin Kniv. Ekspeditionen maatte standse for at afstraffe ham. De straffede ham, til han græd, og saa gik de videre; og William holdt op med at rode med Pilene og gav sig i Lag med selv at lave Spor, idet han slog Knuder paa lange Græsstraa (hvad Ulvene sagde var meget taabeligt, — men i Virkeligheden var det fornuftigt og en udmærket spejdermæssig Maade at lave Spor paa).

Saa kom de til et Sted, hvor en meget lille Sti førte bort fra Vejen langs en gammel, graa, mosgroet Mur; og Bøgetræer hang ud over Stien. De lavede en Mængde Tegn paa Vejen og nogle Tal, der pegede ned ad Stien, og saa begav de sig ned ad den. Patsy fortalte Ulvene, at det var lige saadan en Sti, der fører til Æventyr, og han havde ganske Ret.

De havde gaaet et Stykke, da Patsy sagde: „Holdt!” Der var en lille, blaa Dør i Muren, og den saa yderst mystisk ud. Selv William var betaget og var overbevist om, at bag den Dør gemtes — hvad? Ingen vidste det — et Æventyr.

Ingen talte; men Patsy stak Fingeren i en lille Ring, der hang i Døren og trak til. Døren aabnedes, og Ulvene kiggede ind. Hvad de saa, var en Skov — de store, graa Bøgestammer saa gamle og venlige ud; Jorden var dækket af et smukt Tæppe af røddbrune Bøgeblade, skinnende kobberfarvede i Solskinnet. Der var en Aas med mørkegrønt Mos, hvor Løvet var blæst væk. Patsys Opdagerinstinkt sagde ham, han skulde følge den, heller end vade i de raslende, tørre Blade.

„Ssh!” hviskede han, „følg efter mig!” Flokken fulgte efter paa Taaspidserne, lidt ængstelige over at trænge derind. Pludselig standsede Patsy, vendte sig og rakte Haanden op.

„Stemmer,” hviskede han. „Stemmer af Mænd.”

Nogle af Ulvene vilde til at løbe bort, men Patsy gik med Liv og Sjæl op i sin Opdagergerning — han havde glemt, at han ikke var alene.

„Vent,” sagde han, „følg stille efter mig. Vi maa se at faa Kig paa dem, uden at de faar Øje paa os. Vi maa lytte os til, hvad de har i Sinde.”

Han krøb frem henad et mosklædt Stykke Jord i Ly af tætte Kristornbuske; og de andre fulgte efter. Da de var kommet helt hen til Kristornkrattet, lagde de sig ned og kiggede ud gennem de forskellige Aabninger. Patsy gjorde Tegn, at de skulde forholde sig dødsens stille; Ulvene holdt Vejret og stirrede.

I en Lysning, paa to Brændestykker, omtrent 5 m derfra, sad to Mænd og talte til hinanden med temmelig høje Stemmer — nu og da lidt vrede. Den ene var en pæn, ung Mand i plus-fours. Han havde et fornuftigt Ansigt, og Ulvene tænkte, at han vilde blive en god Tropsfører; de holdt alle med ham i Striden; den anden var en lille, fedladen Mand med et stort, temmelig blegt Ansigt og et lille, sort Overskæg; han var klædt i et mørkt, livligt Sæt.

Ulvene kunde ikke lide ham. De kunde slet ikke forstaa, hvad Manden talte om, men det lod til, at den tykke Mand ønskede noget, som den pæne Mand ikke vilde gaa ind paa. Der var en Pause i deres Samtale, og den unge Mand tog sit Cigaretetui frem, saa tankefuldt paa Ciga-

retterne og tog saa en. Mens hans Blik var rettet paa Cigaretterne, sprang den tykke Mand pludselig frem, greb ham og kastede ham til Jorden, idet han lagde sine Knæ over ham, medens han bøjede hans Arme bagud og bandt dem forsvart med et Stykke Reb og bagefter ogsaa hans Fødder. Saa stak han hurtigt et Silkelometrørklæde i Munden paa den unge Mand, saa han ikke kunde tale.

Ulvne var maalløse af Skræk, og syntes naglede til Pletten — selv Patsy; men han tog sig sammen.

„Vi maa redde ham!“ hviskede han til de andre, „tag jeres Halstørklæder af, og vi vil binde ham paa Hænder og Fødder.“ Halstørklæderne kom af paa et Sekund.

„Nu paa ham,“ hviskede Patsy, og Ulvene styrtede frem fra Buskadset og kastede sig saa pludseligt over den tykke Mand, at han faldt; de satte sig oven paa ham. William sad paa hans Hovede og trykkede hans Ansigt mod Jorden. Patsy, Michael og to andre pressede hans Arme sammen og bandt hans Hænder fast, medens de andre holdt hans Ben nede. Han prøvede paa at ryste dem af sig; men otte Ulve vejede godt til, og de havde bidt sig fast i ham som Iglar.

(Fortsættes).

Mowgli fortæller om 1. Absalon Trop.

Jeg tror, det er længe siden, 1. Absalon Flok fra Frederiksberg-Absalon Division, har skrevet noget til „Ulvnes Side“. Det er ikke, fordi vi ligger i Dvale, tværtimod, — vi havde sidste Maaned Tropsfest i „Borgernes Hus“. Festen begyndte Kl. 8 med Foredrag af Dr. Lauge Koch om Grønland samt Lysbilleder dertil. I véd nok, Dr. Lauge Koch skrev vort Sct. Georgs Budskab i Aar. Derefter skulde Ulvene optræde. Vi opførte „Mowgli's Optagelse i Stammen“. I ser Raadsklippen med Akela i Midten, omgivet af alle Ulvene samt Bjørnen Baloo og Panteren Bagheera; Shere Khan, den halte Tiger, opholder sig i Udkanten. Jeg selv spillede Akela. Mowgli havde et rigtigt Leopardskind paa, og Akelas Højsæde var dækket af et Kuduskind. Alle andre havde Ulveuniformer paa.

Nu er vi begyndt at øve os paa Folkedansene, som vi skal kunne til Københavns Distriktets Lejr paa Jamboreesletten den 29. Maj; vi bliver ialt 20 Par, Vildgæssene fra Hellerup Division skal danse med, og vi faar Harmonikamusik til.

Og saa kommer Sommerlejren; allerede den 2. Juli sejler vi med „M. G. Melchior“ til Frederikshavn og videre med Tog til Højlen. Her bli-

ver vi hentet af vores gode Ven fra de andre Aar, Vognmand Købsted, og al Bagage bliver kørt ned til „Skagenshytten“, der ejes af 1. Skagen Spejdertrop; det er en forhenstående Redningsbaadstation, der ligger ude ved Havet. I Aar bliver det den sjette Sommerlejr, Flokken har ved Vesterhavet. Vi slaar Lejr bag den første Klitrække, men spiser og laver Mad i Hytten. Vi er her i 3 Uger, desværre gaar de som tre Dage, alt det vi skal se: Raabjerg Mile, Ny Skagen, Grenen og Fyrtaarnet, — og saa skal vi jo ogsaa lege Arabere, bygge Huler, bade; Atletmærke tager vi og 30 km.

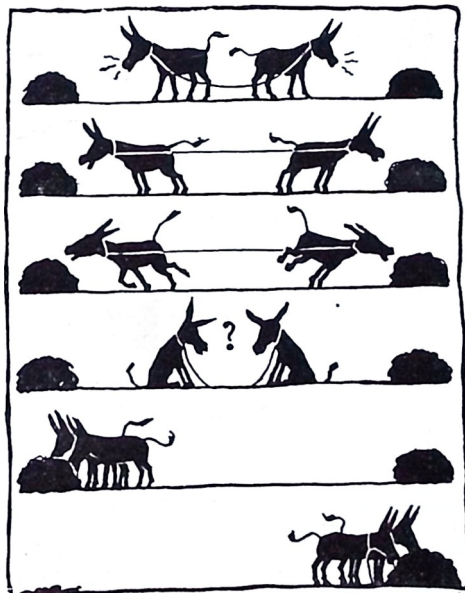
Sidste Aar saa vi Redningsbaaden gaa ud, og bagefter fik vi Lov til at køre med til Skagen. Som I kan se paa Billedet, var vi vældig glade for det.

Tiden i Lejren gaar hurtigt, men Tiden i den Lejren gaar alt for langsomt.

Mowgli.

PRÆMIEOPGAVE

Hvem kan lave den bedste Overskrift til denne Tegneserie? Alle Ulve og Spejdere kan deltage.

Overskriften maa ikke være paa mere end højst 10 Ord. „Løsningen“ indsendes til Redaktionen inden d. 12. Juni. Den bedste Besvarelse belønnes med Kr. 5,00 kontant. Red.

„Naturens Vidundere“.

Fra Hage & Clausens Forlag har jeg faaet sendt første Hefte af det ny populært-naturvidenskabelige Tidsskrift med ovenstaaende Titel. Hvis de følgende Hefter kan holde blot tilnærmelsesvis, hvad denne første Prøve lover, vil danske Naturvenner blive beriget med en enestaaende Skat. — Artiklerne i „Naturens Vidundere“ vil omtale vor Jords mærkeligste Plante- og Dyreverden, baade den nulevende og den uddøde, samt hente sit Stof fra Astronomiens, Geologiens og Meteorologiens uendelige Verden. Man maa dog ikke tro, at det kun er Sjældenheder, der vil blive omtalt, ogsaa alle de mange Spørgsmaal, man i det daglige Liv støder paa i Forbindelse med Naturen, vil Læserne finde behandlet i Tidsskriftets Artikler. Saadanne Spørgsmaal kræver meget ofte øjeblikkeligt Svar, og der vil derfor ogsaa i Forbindelse med Tidsskriftet blive oprettet en raadgivende Central, sammensat af Fagmænd fra alle Lejre: Zoologer, Dyr-læger, Gartnere, Botanikere, Astronomer o. s. v., som gratis vil give Abonnenterne Raad og Vejledning. Redaktøren er den kendte Magister Ingvald Lieberkind.

Der kommer et Hefte om Maaneden, og Prisen er 1 Kr. — Alle Spejdere burde være Abonnenter. Desværre er Prisen høj, men var det ikke en idé at lade Patruljen som saadan være Abonnent og saa gennemgaa Hefterne paa Patruljemøderne?

„Med Niels Bukh Jorden rundt“ af Erik Flensted. Dette Værk er nu afsluttet med Hefte 12, som fornylig er udsendt af Gyldendals Forlag. Bogen har holdt, hvad den lovede. Det er en særdeles god og fornøjelig Skildring af de udmærkede Gymnasters Sejrstog. Flensteds Beretning vil til sene Tider staa som Udtryk for, hvor langt vi i vor Tid her i Danmark er naaet i Retning af fysisk Opdragelse, — saa langt at vi har kunnet præge fremmede Folkeslag paa den anden Side af Kloden.

Arnold Hending og Holger V. Bjarnholts Sang-Serie paa Wilhelm Hansens Musikforlag er nu afsluttet. Forleden udsendte Forlaget de tre sidste Sange: Brevet, Paa Strøget, og Hyrdetime med ovennævnte Forfatter og Komponist.

Gyldendals Leksikon. Med Bind IV, der fornylig er udkommet, foreligger „Gyldendals Leksikon“ komplet. IV Bind gaar fra Pontifex til Øxará. Af dets ca. 12,000 Artikler fremhæves Artiklerne om Radioaktivitet, Radiofoni, Radiotelegrafi og Radiotelefoni, Rusland (med Beskrivelse af Fem-aarsplanen, forsynet med et Kort over de største industrielle Foretagender, der er planlagt under denne), Spanien (hvis Historie er ført á jour og indeholder Republikens Forfatning af December 1931) og en udmærket oversigtlig Artikel om Verdenskrigen (forsynet med Kort og Tabeller). Af andre aktuelle Artikler bemærkes, Psykoanalyse, Tonefilm, Trafikregler (af Politiasistent Tvermoes), Vitaminer etc. Bindet er forsynet med ca. 800 Illustrationer, Kort, skematiske Rids o. l.

Foruden Rettelser og Tilføjelser bringer sidste Bind den lovede Litteraturfortegnelse, der med sine ca. 750 Bogtitler, fortrinsvis udvalgt indenfor de skandinaviske Sprog, udgør et komplet Bibliotek og danner et udmærket Grundlag for videre Læsning.

„Paa Togt efter Aalen“. Paa Gyldendals Forlag er udkommet — i den smukke Safari-Serie — Dr. Johs. Schmidts Beretning om „Dana's Togt omkring Jorden 1928—30. Dr. Schmidts Ekspedition havde et strengt videnskabeligt Formaal, og store videnskabelige Resultater blev ogsaa opnaaet. Beretningen er dog langtfra tør og kedelig, men tværtimod fuld af Eventyr og Oplevelser. Læsere, som interesserer sig for Havet, Livet om Bord og i fjerne Lande, vil modtage Beretningen med Begejstring. Den er fuld af udmærkede Fotografier.

Amatørsnedkeren. For Folk, som har „Haandsnilde“, er der paa Gyldendals Forlag udkommet en kortfattet, men klar og anskuelig Anvisning paa, hvorledes man uden videre Forkundskaber kan fremstille sine egne Møbler. Forfatteren hedder Arendal-Jørgensen og forstaar sine Ting. Det er en Bog, som man bør have i Trops- eller Patruljebiblioteket (Prisen er Kr. 3,75). Det bliver mere og mere almindeligt, at Spejdere selv laver Møblementet til Trops- og Patruljelokalet.

Forsidebilledet.

Ove Holms Trop vandt Rævehalen ved Divisionens Foraarsturnering. Man ser her Oberst Parkow overrække Præmien til Ove. — Der er igrønt enkelte, som har misforstaaet den lille Notits i sidste Nummer af Magasinet om Ove Holms Overtagelse af Ordrup Troppen. Det var ikke en daarlig Trop, Ove overtog, og den tidligere Fører, Poul Petersen har i mange Aar været Troppen en god Fører. T.

Internationalt.

Don Potter, som mange danske Spejdere kender fra hans Besøg paa Stordam for nogle Aar siden, har nu taget sin Afsked fra Gilwell-Park, hvor han i mange Aar har været en enestaaende dygtig Altmuligmand. Don Potter er en fremragende Billedskærer, og det er denne Virksomhed, han nu vil hellige sig. Dog vedbliver han at være Spejderfører, ligesom han stadig er villig til ved større Opvisninger at vise sine fabelagtige Evner som Lassokaster og „Spinner“.

Adskillige af de mere betydende, tyske Spejderkorps har nu sluttet sig sammen i „Deutscher Pfadfinderverband“ med Eberhard Plewe som International Commissioner. Efter al Sandsynlighed vil det nye Forbund i Løbet af næste Aar ansøge om international Anerkendelse, d. v. s. Optagelse i Verdensspejderunionen. — Mr. Martin meddeler officielt, at kun Medlemmer af „Deutscher Pfadfinderverband“ bør betragtes som tyske Spejdere. Naar de rejser i Udlandet, medfører de et af Eberhard Plewe udstedt Pas.

Den ungarske Undervisningsminister, Dr. E. de Karafiath, er en meget dygtig Spejderfører. Hans Excellence har for tre

Aar siden taget Førerprøven, og til Trods for sit høje Embede er han stadig Tropsfører. Han vil naturligvis deltage i Jamboreen ved Gøddøllø.

En engelsk Troop, 3rd Tenthall College Troop har sendt os en hjertelig Indbydelse for 6 Gymnasiaster i Alderen 14—17 Aar til at gæste Troppen i Tiden 15.—28. Juli i Aar. Spejderne skal ikke ligge i Lejr, men vil komme til at bo paa Kollegiet, der ligger i Wolverhampton. De er fuldt og helt Gæster i de 14 Dage, saaledes at kun Rejsen skal betales. Der vil blive arrangeret Udflugter og forskellig Underholdning, og de danske Spejdere vil faa Lejlighed til at lære engelsk Kostskoleliv at kende. — Ansøgninger om Deltagelse maa snarest indsendes til Korpskontoret.

Verdensspejderchefens Radiotale.

(Fortsat fra Side 3.)

skaber, som vi indenfor Spejderbevægelsen overalt prøver paa at indprente vore Medlemmer, sunde, rene og virksomme Sjæle i et sundt, rent og virksomt Legeme, Guds frygt og Næstekærlighed, Retskaffenhed, Paalidelighed og andre af de Træk, der kendetegner Borgeren i det højt udviklede Samfund. I er med Rette stolte af jeres Lande- og jeres Landsmænd, men dersom I fører denne Patriotisme ud i et endnu større Virkefelt og ogsaa lader den omfatte jeres Nabolande, da vilde I snart kunne danne et „Forenede Stater“, bundet til hinanden ved Kammeratskabets Fællesfølelse. Vi har allerede et Nordamerikas forenede Stater, det britiske Statssamfund o. s. v. Dersom alle slige Statsgrupper i højere Grad vil dyrke Venskabet og det fælles Samarbejde og i mindre Grad Konkurrencen og Mistænksomheden (saadan som alt for mange gør det i Øjeblikket), da vil vi kun endnu have eet tilbage at opnaa, og det er disse forskellige Grupperes nøjere Forbindelse hele Jorden over, hvad der med vore Dages Udvikling af Samfærdelsmidler stadig bliver lettere og lettere opnaaeligt. Men det vigtigste er den Forandring, der maa finde Sted i vort eget Sind, en Udryddelse af den fremherskende Mistillidsfølelse og en Erhvervelse i Stedet af fælles Følelse og Samdrægtighed hos Nationerne selv. I Spejderbevægelsen er der en mærkbar Fremadskriden mod dette Maal, lad os derfor med Haab og Fortrøstning til vort Arbejde fortsætte Vejen frem mod dette Maal: at fremme Næstekærligheden og Guds Fredstanke paa Jorden.

Basen-Park 1 flue

VEDBÆK KAJAKBYGGERI

Erh. Nielsen.

„I AM ALONE“ — „CITO“
Forende Modeller.

Telefon 180.

Rimelige Betalingsvilkår.

Telte

Det bedste Telt til den billigste Pris faar De hos os. — Alle Størrelser og Modeller føres. — Kun Fabrikpris.

Bestil Prøver og Pris tilsendt.

**Ruds-Vedby Sejl- og
Presenningfabrik**

ved Evald Andersen. - Tlf. 148.

Redaktøren siger -

Stafetløbet Skagen—København.

Ændringer og Tilføjelser i Listen over Stafetterne, indgaaet for sent til at komme med i Majnummeret:

Midtjyske Division: Orla Andersen, Bjørn Thomsen, P. A. Carlsen, alle af 1. Hornslet Trop.

Hans Henrik Krone (i St. f. Edw. Petersen), Anders Andersen (i St. f. Hans Steffensen), Thorkild Johnsen, alle af Erik Menvends Trop, Horsens.

Kongeaadivisionen: Ove Terp, 1. Kolding Trop. S. Damkjær og Aage Sundbøll af samme Trop udgaar.

Sydsjællands Division: Kai Christensen, Ole Hollesen, Holger Hjort, Erik Danielsen, Sigvald Petersen, Kaj Larsen, Kurt Thørnum, Helge Svendsen af Køge Trop i St. f. de sidst meddelte fra samme Trop.

Korrespondance.

Jeg har endnu nogle engelske Adresser, og yderligere har jeg faaet Adresser fra Australien, Sydafrika, Canada og Sverige. Husk altid at opgive Alder, naar I beder om Adresser. Jeg vil ogsaa gerne have Svarporto sendt. Der gaar efterhaanden for mange Frimærker til.

Med Spejderhilsen!

Tage.

5. Odense Trop afholdt i Store Bededagsferien Patuljeturning, der omfattede næsten alle Grene af Spejdersporten.

Siden Sommerferien har der løbet en Konkurrence, om hvem der kunde tage flest Duelighedstegn; Vinder blev Patuljefører Holger Skjødt med 17 Duelighedstegn.

6. Vesterbro Trop har kort efter Koodohornsløbet lavet en Agitationsaften, der gav 13 nye Drenge. Paa de forskellige Skoler, hvorfra Troppen har sine Drenge, blev Korpsets Agitationspjece uddelt sammen med en Indbydelse til at besøge Troppen i dens Lokale. Tilladelse til Udelingen blev naturligvis først indhentet hos Skolens Leder. Indbydelsen, der var udstyret med Tegninger af Patuljedyrene og Koodohornet, blev fordelt til ca. 500 Drenge, og af disse efterkom 24 Opfordringen til at deltage i Mødet.

Selve Agitationsaftenen formede sig som en Blanding af et Tropsmøde og et Patuljemøde. Der blev sunget og vist en Film fra 3. Bytrops Sommerlejr, de nye Drenge prøvede Hurtigsynsleg, Knobbinding, Kimsleg m.m. Mødet varede 2 Timer, og midt under det hele blev der serveret Te. Alt forløb særdeles vellykket; der var ikke een af de 24 Drenge, der ikke gerne vilde være Spejder, og at ikke alle blev det skyldtes udelukkende, at Forældrene var imod Tanken.

De nærmeste Dage efter Mødet besøgte Tropsføreren alle Drengenes Forældre for at overtale dem til at lade deres Søn blive Spejder; dette er ganske nødvendigt, da mange Forældre er imod Spejderbevægelsen, blot fordi de ikke har tilstrækkeligt Kendskab til den. Ved at give disse Oplysninger skaffede Tropsføreren 6 Drenge, der ellers ikke var blevet indmeldt i Troppen.

Kongeaadivisionens Foraarsturnering i Ribe.

Torsdag før Store Bededag stævnedes alle Divisionens Spejdere til Ribe, hvor de i de følgende Dage skulde kappes om, hvem der var Divisionens bedste Trop.

Efter Aabningsparaden paa Katredralskolen Fredag Middag begyndte Konkurrencerne i Lejrindretning og Madlavning. Allerede Torsdag Aften havde der været Prøve i Hyttebygning, og nogle af Spejderne havde overnattet i dem.

Baade Fredag og Lørdag Aften var der Lejrbaal, der havde samlet en mægtig Tilskuerskare.

Lørdag var helliget Altmuligmandsopgaver, Bueskydning, Brødbagning, Baaltænding uden Tændstikker (med 2 Stykker Træ og en Bue) foruden meget andet. Om Eftermiddagen opførte Ribe-Spejderne en lille Sketch paa Ribe Teater.

Den egentlige Sct. Georgsparade foregik tropsvis, men bagefter samledes man til stort, fælles Lejrbaal.

Søndag Formiddag fandt den højtidelige Præmieuddeling Sted; 1. Haderslev blev Nr. 1 og fik overrakt en Rævehale.

Divisionsturneringen var forbi, og Spejderne drog atter hjem efter at have tilbragt en baade morsom og lærerig Store Bededagsferie som Ribe-Spejdernes Gæster. □

PERSSSONS
•CLICHÉ-ANSTALT•
...BREDGADE 25......OPG. E. (STANNÆ PASSAGE)
PALE 2646

Missionshotellet „Frydenlund“

Gl. Kongevej 176. København V.
Telefon 8384.

Det hemmelighedsfulde Signal

Af Niels Meyn.

4. Kapitel.

Det gaar løs.

Poul og Karl havde holdt Krigsraad. Det havde været nødvendigt, for det Eventyr, de skulde vove sig ud paa, var efter det allerede erfarede alt andet end ufarligt.

Karl var tilbøjelig til at lade Sagen gaa videre enten til Toldvæsenet eller til Politiet. „Det er ikke Smuglerhelte, vi kommer ud for,“ sagde han, „det er Banditter. De tre Fyre, vi saa sidst derude ved Harrestrup Aa, er i Stand til alt.“

Poul lo. „Fordi Fyren med den ternede Kasket sparkede dit Syltetøjsglas i Vandet, behøver han jo ikke at være en Morder.“

„Han var en rigtig Forbrydertype,“ erklærede Karl, „og de to andre var værre endnu. Havde den store Sten ramt Baaden, kunde Manden i den være druknet. Det er Folk, som er parat til alt muligt, naar de kan skjule Sporene efter deres Forbrydelser.“

„Vi skal jo heller ikke i Kamp med dem, vi skal overvære den spændende Smugling,“ sagde Poul, „det er alt for tamt, hvis vi anmelder dem til Politiet. Og sæt nu, at det er en Bagatel det hele, saa bliver det en underlig flov Historie for os.“

De diskuterede Spørgsmaalet frem og tilbage et Stykke Tid, men det endte med, at Poul fik sin Vilje. Mandag Eftermiddag var det heldigvis varmt Vejr med klart Solskin. Forsynet med hver sin Bog kørte de to Drengene ud forbi Lossepladsen. De lagde sig paa et Dige ved en Grøft med snavset, mudret Vand. Dyndet var rødt af de sælsomme Purpurbaciller, der yngler i raadden Tang.

De blev liggende og studerede Hundestejlerne, som denne Gang fik Lov til at være i Fred og som havde umaadelig travlt med at holde Festmiddag paa en død Rotte, der drev rundt i Overfladen. Men samtidig holdt Drengene Udkik til begge Sider. Klokken var lidt over fem, og der kom ikke saa faa Arbejdere fra Sydhavnen forbi paa Cykle.

Men da der blev et roligt Øjeblik, hvor ikke en levende Sjæl var i Sigte, rejste Poul sig og gemte Cyklerne i Buskene; saa vovede de sig ind i Sivskoven. De høje Rør gik op over deres Hoveder. Nu ved klart Dagslys var det ingen Sag at finde Vej. Da de var kommet et Stykke ind, tog Poul en lang Kniv frem, og nu skar han en bred Sti snorlige gennem Sivene og hen til Stedet

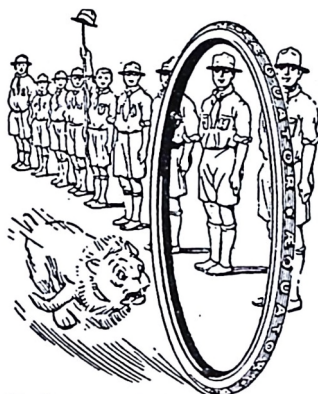
med de store Sten. Her kunde de sidde godt skjult og overvære, hvad der vilde ske. Ingen kunde ane, at der var hemmelige Tilskuere til den store Begivenhed, som efter alt at dømme skulde gaa for sig ved 10-Tiden.

„Jeg kunde have Lyst til en Gang at undersøge, hvad det var, Manden med den ternede Kasket gravede ned,“ sagde Poul. Hans Fantasi var kommet i Flugt, da han tænkte over denne Affære. „Jeg er sikker paa, at her er noget, som slet ikke staar i Forbindelse med Smuglerne.“

„Lad os nu hellere tage een Ting ad Gangen,“ mente Karl, „foreløbig skal vi slaa Tiden ihjel.“ Han lagde sig ned paa den flade Sten, som var opvarmet af Solen, der bagte godt igennem. Han aabnede sin Bog. Til Pouls Overraskelse var det en Matematikbog fra Skolen. Karl lod aldrig en Lejlighed til at læse Lektier gaa fra sig.

Poul derimod havde taget en spændende, engelsk Drengesbog med. Den handlede om en dristig Smuglerbande, som paa Napoleonstiden førte Kontrabande fra Frankrigs Kyster og over Kanalen.

Karl saa foragtede paa Romanen. „Smuglere, som man læser om i Bøger, er altid Helte,“ bemærkede han, „i vore Dage er det Banditter af

Schønning & Arvø's
- Cykledæk -
og Slinger
Knagende stærke!

den værste Art." Poul svarede ikke, han satte sig tirslette med Benene paa en Græstue og fordybede sig i Læsningen. Paa den Maade sneg et Par Timer sig hen. Endelig begyndte det at skumre. Det var ikke muligt at læse mere. Og nu kom den værste Ventetid. Det var akkurat, som Viserne paa Uret havde faaet den Idé at krybe baglæns.

Det var en dræbende kedelig Ventetid. De to Drengemarkede i højeste Grad Forskellen mellem Roman og Virkelighed. I en Roman er alle de spændende Begivenheder kædet sammen i Kapitler, medens alt det kedelige og ligegyldige er skaaet bort. I Virkeligheden er det lige det omvendte.

Men omsider kronedes deres Taalmodighed med Held. De hørte det rasle i Sivene nede ved Aaen, og der lød sagte Stemmer.

Tre Mænd var kommet hen ad Stien oppe fra Flaskekroen. Drengene kunde lugte Røgen fra deres Piber.

"Bare, de nu hopper paa den," lød en grov Stemme.

"Det gør de altid, de er som sædvanlig villige nok, naar de faar Oplysninger. Denne Gang skal vi dreje dem en ordentlig Knap."

"Har du Lommelygten parat," sagde den tredje af Mændene, "præcis Klokken ti gaar det løs."

Mændene satte sig ned i Sandet, og der blev atter stille. En sagte Vind fik Sivene til at suse. Og den førte Tobakslugten over til Drengene.

I det fjerne lød en dump Rumlen. En Tordenbyge var ved at trække op ude over Stevns. Skyerne kom hurtigt op. Nu glimtede et Lyn, og Tordenen buldrede, som om det var Larmen fra en fjern Artillerifægtning.

Vinden tog til og kom i rivende Rusk. En halv Time senere var Skyerne naaet nær og dækkede Himlen. "Saa meget desto bedre," sagde en af Mændene, "det er oplagt Vejr til en Batalje. Der har vi Valde."

Der hørtes Støj af Aareslag. "Han ror Baa-den ind, saa vækker Motoren ikke Mistanke."

En stor Baad var lagt ind til Bredden og blev fortøjet ved en af Pælene. Et Øjeblik efter glimtede det ude over Vandet. Men denne Gang var det ikke Lynet. Det var en stærk Lommeprojektor, der signalerede ind mod Kysten fra et Skib.

Et andet Lysglimt svarede inde fra Bredden. Drengene havde rejst sig. Nu begyndte det at blive spændende. Men i det samme vakte deres Opmærksomhed ved en sagte Raslen i Sivene bag ved.

De dukkede sig ned bag Stenene, og nu saa de to Mænd, der forsigtigt listede frem. De blev staaende i Udkanten af den aabne Plet og spejdede hen mod Aaen. "Vi bliver her," sagde den ene sagte, "det gælder om, at de ikke bliver for-

styrret, før vi kan faa Tag i Dunkene." Lyset glimtede hastigt ude fra Vandet. Af og til kom et Lyn, der forvandlede Mørket til klar Dag; men heldigvis laa de to Drengegodt i Skjul.

Et voldsomt Tordenskrald bragede løs lige over deres Hoveder. Det var akkurat, som om Himlen brast, og et Hav af Vand styrtede ned. Men ingen af Deltagerne i Dramaet bekymrede sig om det stærke Regnskyl.

En Lommelygte blinkede med tre korte Glimt nede ved Aaen, saa lød Larmen fra en Motor. En ny Baad nærmede sig Kysten. Glimtene fra Lommelygten virkede som et Fyr, der ledte den lige ind til Aaens Munding.

I nogle Minutter var der ingen anden Lyd at høre end Regnens Plasken og Vindens dystre Susen i Sivene. Saa buldrede en ny Torden. Og da den havde tabt sig i det Fjerne, lød ivrige Stemmer. "Hvor mange Dunke er der?"

"Ti," blev der svaret.

"Saa lad os faa dem i Land," sagde en grov Stemme, "der er ingen Tid at spille."

Drengene kunde høre, hvordan der blev bakset med de tunge Dunke. Det var vel nok et Smuglereventyr!

Men pludselig hørtes et skingrende Fløjtesignal. Og samtidig tændtes en skarp Lygte, der kastede sit svidende Skær lige mod Mændene og blændede dem.

"I Lovens Navn," lød en myndig Røst, "I er anholdt."

Der hørtes et hæst Raab, saa dundrede en Motor med fri Udblæsning, og den ene af Baa-dene fo'r som en Pil bort fra Kysten, medens Trampen af mange Støvler dundrede mod den gyngende Mosejord.

"Hvad foregaar her?" lød en skarp Stemme.

"Bare rolig, Hr. Posekikker," svarede den grove Røst, som Drengene før havde lagt Mærke til. "Vi er fredelige Fiskere, som laver vos et lille Depot af Petroleum til vor Kutter. Vi har Papi-rerne i Orden."

Drengene kunde ikke dy sig. De to Mænd, som havde staaet faa Meter derfra, var stormet frem. Den forreste kom med et ubehersket Udraab, da hans ene Fod gik igennem og sank ned i Dyndet. Men han havde ikke Tid til at tænke paa Bagateller.

Det hele foregik nu nede ved Aaens Munding, som laa klart oplyst i det stærke Lysskær fra Projektøren. Regndraaberne funkledes som Perler i Skæret.

Poul og Karl listede sig nærmere og stod saa, hvor de skjulte af Mørket kunde se alt, hvad der foregik.

De saa tre Mænd i lange Støvler og med Kasket. De stod ganske roligt og grinede, hver med en slukket Snadde i Munden. En fjerde

Mand med et stort, sort Skæg stod nede ved Bredden; han havde begge Hænder i Lommen og saa trodsigt paa de fire Toldbetjente, hvis guldtressede Kasketter var blanke af Vand.

Det lod til, at Tolderne kendte de tre Mænd, men den fjerde var dem ubekendt. „Denne Gang er I nappet paa fersk Gerning,” sagde den Tolder, som førte an. „I maa hellere følge med straks.”

„Tillader De, at vi lige bringer vores Petroleum i Sikkerhed,” spurgte den ene Mand.

„Petroleum, javel,” svarede Tolderen. Han bøjede sig ned og tog Laaget af den ene Dunk; saa stak han en Pind derned. Han udstødte et overrasket Raab. „Det er minsandten Petroleum,” brummede han.

„Ja, hvad andet,” sagde Manden med den grove Røst hoverende. „De troede da ikke, at vi var Smuglere.”

„Jeg véd det,” snærrede Tolderen irriteret, medens han undersøgte de syv andre store Dunke paa samme Maade. Hans Ansigt var klart oplyst, og Drengene kunde se hans Skuffelse. Saa rettede han sig op og gik ind paa Livet af Manden med det sorte Skæg. „De er ogsaa anholdt,” sagde han myndigt.

„Hvorfor det,” spurgte Manden frækt, „jeg har ingenting at gøre med de tre der. Jeg kender dem ikke engang, jeg lagde herind, fordi jeg

vilde i Læ for Bygen. Jeg laa og fiskede Aal derude. Og det kan De ikke forbyde mig.”

„De følger med alligevel,” sagde Tolderen barsk, „det er bedst, at vi faar Sagen undersøgt tilbunds.”

Manden med den grove Røst rømmede sig. „Kanskesens, det er tilladt at stille et lille Spørgsmaal saadan i al Ærbødighed,” hans Stemme var alt andet end ærbødig, „hvem er den Laban, som har stukket os til Politiet. Dette hersens er for oplagt. Der er en eller anden, som har rendt og snuset og set, at der sommetider i al Fredelighed er bragt Petroleum i Land, og saa har han villet tjene de skaldede Judaspenge.”

Han tav, og man hørte den dumpe Støj fra en Motor ude paa den mørke Sø. Skibet, som havde sendt den lille Motorjolle i Land med Dunkene, var ved at sejle bort.

Manden smilte haanligt. „Ja, jeg og mine Kammerater kan godt gaa med, men det faar De ingen Glæde af, og hvis vores ærligt og redeligt købte Petroleum bliver hugget, saa kommer De til at erstatte os den.”

„Det kan vi altid snakke om,” sagde Tolderen og vendte sig til Manden med det sorte Skæg. Drengene var klar over, at det var ham, som var kommet med den første Motorbaad. Og det var jo en oplagt Løgn, at han ikke kendte de tre andre fordægtige Fyre.

Dette Solnedgangsbillede, der er taget paa „Verichrome” Film, vandt 10,000 Dollars i „Kodak” Konkurrencen i 1931.

Kodaks nye hurtige „Verichrome” Film giver bedre Billeder.

„Verichrome” Rullefilm eller Filmpack er saa fantastisk hurtig, at man kan tage Øjebliksbilleder selv i Regnvejr, ganske tidligt om Morgenen eller sent om Aftenen.

Og den har et saa utroligt stort Belysningsspillerum, at den selv retter endog meget betydelige Over- eller Undereksponeringer - kort sagt: Den giver bedre Billeder under alle Forhold.

Og derfor er „Verichrome” Film netop den rette paa alle Ture og Rejser. - Den faas hos alle Forhandlere af Foto-Artikler

Kodak Aktieselskab, København V.

Bagermester Hans Nielsenanbefaler sig med 1. Kl. Varer
indenfor Konditori og Bageri.**Tlf. Ryvang 750. Lyngbyvej 41.****De gaar ikke forgæves,**naar De vil købe pæne og
solide Møbler til smaa Priser.**P. Sørensen,**

Frederiksberg Allé 23. Telefon Vester 3121.

L. RASMUSSENVIKTUALIER & FEDEVARER
FALKONER ALLE 45**Største og billigste Udvalg paa
Frederiksberg af****1. Kl. Flæsk og Fjerkræ.**

Bringes overalt. Tlf. Godth. 140.

Bedste Knas fra Fyns Sukkervarefabrik

Frederiksborgvej 59. — Tlf. C. 0742.

Den billige

LÆDERHANDEL

Nyborggade 6 (Strandvej 4)

Det bedste Læder. — Den billigste Pris.

DRONNINGGAARD MEJERI

Børnemælk - - Jerseymælk

1ste Kl. Mejeriprodukter

HOLTE**Tlf. 31****FRIMÆRKER****Køb! Salg! Bytte!**Forlang Udvalg, som sen-
des overalt. Meld Dem
ind i min Cirkulationsklub
eller forlang Cirkulære
og læs, hvilke Fordele,
Klubben byder paa.**JOHN GOTH**

Klosterstræde 15. —: Telef. Byen 1945 x.

Husk Nummer 15!

Det var ogsaa klart, hvad der var sket. Der
skulde være smuglet Spiritus i Land nu i Aften,
men Smuglerne havde mærket Uraad og havde
derfor besluttet at drille Tolderne.

Karl gjorde et Skridt frem, men Poul, som
gættede hans Hensigt, tog ham haardt i Armen.
„Er du gal,” sagde han sagte, „vi skal ikke
blande os i dette her. Endnu ikke.”

De tre Mænd belavede sig paa at følge med
Tolderne, men den fjerde gjorde et hurtigt Skridt
hen mod Aaens Bred.

„Stop,” raabte Tolderen, „De følger ogsaa med.”

„Ja, hvis jeg vil,” sagde Manden. I samme
Sekund fo'r hans Haand op af Lommen. Han
havde en tung Gummiknippel parat. Tolderen fo'r
ind paa ham, men Manden lod Knippen suse af al
Kraft ned mod sin Modstanders Hoved.

Tolderen udstødte et Raab og sank om, og
Manden benyttede sig af Øjeblikket til at springe
ned i Baaden. En Kniv blinkede, da han snittede
Fortøjningen over. Saa stødte han fra med en
Aare, og medens Baaden gyngede ude paa det
dybe Vand, startede han Motoren. Eksplosionerne
knaledede som et Rekylgævær, da Baaden i rasende
Fart forsvandt ud mod den aabne Sø. Det mud-
rede Vand stod som to Kaskader til begge Sider
og dannede en fraadende Skumstribе. Man kunde
mærke den fordærvede Lugt fra Tangen, som laa
og raadnede paa Bunden og nu blev hvirvlet op.

De tre andre Mænd blev roligt staaende og
saa til, medens Toldbetjentene bjædede sig ned
over deres Fører. Han laa ubevægelig. Hans
Kasket var faldet af, og han var ligbleg i An-
sigtet.

„Det bliver en alvorlig Historie,” sagde en af
Betjentene.

„Ikke for os,” sagde Manden med den grove
Stemme, „vi har ikke gjort Modstand, og ham
derude i Baaden kendte vi ikke noget til.”

„Skal vi ikke op og køre,” sagde en anden af
Mændene, „vi skal alligevel ind til Byen. Men
husk paa, at Petroleumen har I Ansvar for.”

„Hold Mund,” sagde en af Tolderne barskt,
„vi skal nok faa dette her opklaret.”

To af Tolderne løftede den slagne Mand op
og bar ham bort langs Stien, den tredie gik
lige bag ved de tre Mænd; men ingen af disse
syntes at tænke paa Flugt. De havde tilsynela-
dende deres Sager i Orden.

Et Stykke oppe paa Vejen holdt en Bil med
slukkede Lygter. Der blev den bevidstløse Mand
lagt ind. De tre arresterede Mænd blev stuvet
sammen i Bunden af Vognen. Toldbetjentene
sprang op. Saa tændtes Lygterne, og Bilen kørte
hurtigt op mod Køge Landevej.

Poul og Karl saa den standse ved Flaskekroen,
hvor man vilde bringe den overfaldne Tolder ind.

„Det var modbydelig raat," sagde Poul, „gid de maa faa fat i den Bandit."

Karl nikkede. „Det var godt, at vi ikke blev blandet ind i det. Naar de tør slaa en Tolder ned paa den Maade, hvad vilde de saa ikke gøre ved to Drengene, der var Vidne til det hele. Husk paa, hvordan de prøvede paa at slaa Bunden ud paa Baaden forleden med en tung Sten. Jeg holder paa, at vi bør gaa lige hjem med det samme og saa meddele, hvad vi véd."

„Absolut ikke," kom det ivrigt fra Poul, „jeg aner en stor Affære bag dette her. Kan du da ikke regne ud, at det er Manden med den ternede Kasket, som har ageret Stikker. Han havde jo Grund til at hævne sig. Men de Banditter har planlagt hele denne Affære i Enkeltheder. Derfor var det, at de sagde, de ikke kendte Slyngelen med det sorte Skæg. Det har hele Tiden været Meningen, at han skulde slaa Overbetjenten ned."

„Og hvis han nu har dræbt ham," sagde Karl mørkt.

„Saa vil vi straks meddele, hvad vi véd, vi overværede jo, hvordan de tre andre ventede paa ham. Hørte du ikke, en af dem udbryde: „Der har vi Valde." Det var aftalt Spil. Men nu maa vi først se, hvordan Affæren udvikler sig. Husk paa, vi har Trumf Es i Baghaanden."

Karl saa spørgende paa ham. Og Poul vedblev: „Banditterne aner ikke, at vi opfanger deres hemmelige Meddelelser. Vi maa først høre, hvad der videre skal ske. Jeg har ikke læst de af dig saa foragtede Smuglerromaner for intet. Du véd jo udmærket, at naar Smuglerne drejer Tolderne en Knap eet Sted, saa foregaar selve Smuglerierne kort efter et helt andet. Naar og hvor, det er det, vi nu skal have at vide."

„Tror du da, at Banditterne slipper fri i Aften og straks giver sig til at telegrafere," spurgte Karl, som stadig var skeptisk.

„Aldeles ikke," svarede Poul med Overbevisning, „men jeg tror ligesaa sikkert, at de Fyre, vi saa, kun er Hjælpere. Den Mand, der staar bag ved, er en velhavende Forretningsmand, som ingen mistænker. De andre er bare Hjælpere og Straamænd. Og at faa afsløret selve Bagmanden, det var et Arbejde for os. For den Slags Fyre fortjener ikke Medlidenhed. De sidder i Sikkerhed som Edderkoppen i Nettet og skummer den store Fortjeneste, medens de andre tager Risikoen. De bliver betalte for at holde Mund, eller ogsaa véd han saa meget om dem, at de kommer i Tugthuset, hvis de snakker løs. Men nu vil jeg hjem, jeg er vaad lige til Skindet." Han gik hen til Cyklerne, og Karl fulgte efter. Der kunde være noget i det, som Poul sagde hvis det da ikke var Fantasi!

(Fortsættes.)

Optiker Ringlund

38 Frederiksberggade 38
Speciale siden 1901

Briller

Alle moderne, optiske Hjælpemidler.
Zelss Kontaktglas — Kikkertbriller,
Brilleluper — Lysbriller.

TELTE

fra 27 Kroner pr. Stk. syet af
prima amerik. Army Duck.

DE BEDSTE OG DER- FOR DE BILLIGSTE.

Køb intet Telt uden at have
set mine forskellige Telte op-
stillede i

CORT ADELERSGADE 8

H. Halmøe TELEFON BYEN
KØBENHAVN K. 6762

ALLE SPEJDERE

bør selv kopiere Film paa

MERKUR

„Tonafix“

(selvtonende Dagslyspapir).'

Det hører med til
Spejderviden.

Billede 6×9 koster mindre end 4 Øre.

H. LARSEN

Kolonial — Kaffe — Konserver

VESTERVOLDGADE 104

— Tlf. 5883. —

DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.

